

end der var hjemlet dem ved den oprindelige fra de gamle Haandfæstninger hentede Bestemmelse i D. L. 5—10—43., og at det derfor vil være den paa en Gang retfærdigste og simpleste Løsning af Spørgsmaalet at vende tilbage til den ældre Ret og indskrænke Grundejerens Rettigheder til kun at angaa Fiskeri med de fra gammel Tid benyttede Aalegaarde, der røgtes over Bro fra Land.

I Modsætning hertil hævdes det fra Kystejernes Side, at Fiskeriloven af 1888 ikke giver Kystejerne nogen Ret, som de ikke havde tilforn; Lovens § 3 fastslaaer kun, hvad Forskriften i D. L. 5—10—43 hjemlede, saaledes som denne senere er bleven udviklet og nærmere bestemt ved Retssædvane gennem de mellemliggende Aarhundreder, jævnsides med at Fiskeriet udviklede sig og Kystejerne benyttede Aaleruser og Aaleruserækker (Aalestader) ved Siden af de gamle Aalegaarde; der vil derfor efter denne Opfattelse ikke kunne være Tale om at gøre Indgreb i disse Rettigheder, der ere en Side af Ejendomsretten, uden at der ydes fuld Erstatning i Overensstemmelse med Grundlovens § 82.

Medens saaledes Kommissionens Medlemmer ikke have kunnet mødes i Opfattelsen af den historiske og retlige Side af Aalegaardsspørgsmaalet, vare alle enige om det uheldige i den ved Loven af 1888 hidførte Tilstand, der har fremkaldt en saadan Usikkerhed, at hverken Aalegaardsejerne ved, hvor langt deres Ret i et givet Tilfælde strækker sig, eller Fiskerne ved, hvor de have Lov at drive deres Fiskeri, uden at træde Aalegaardsejeren for nær. Efter at man endvidere var bleven enig om, at en Ordning baseret paa Afløsning af Aalegaardsretten var udelukket af finansielle Grunde, nedsatte Kommissionen den 21. November f. A. et Udvalg, bestaaende af Folketingsmand Frederiksen, Fiskerifoged Iversen, Landstingsmand Konsul Johnsen, Overretsprøkurator Leth, Lærer Munch-Poulsen og Forstanderen for biologisk Station, Dr. Petersen, til at fremkomme med Forslag om Sagens Ordning. Udvalget, der valgte Folketingsmand Frederiksen til Formand, udsendte til Supplering af den fra biologisk Station i Fiskeriberetningen for 1900—1901 givne Fremstilling af Landets Aalerusefiskeri et Spørgeskema til Oplysning særlig om, i hvilken Udstrækning Aalegaardsejerne hævdede deres Ret, og i sidste Fald i hvilken Afstand og paa hvilke Betingelser det var tilladt Fiskere at bruge Aaleruser eller andre Redskaber paa de af Aalegaardsejerne benyttede Kyststrækninger. Skemaet, hvoraf et Eksempplar findes aftrykt som Bilag 4, blev udsendt til Fiskeristatistikens Journalførere i Farvandene inden for Skagen, hvor Aalefangst finder Sted, hvorhos Fiskerifoged Iversen tilvejebragte de ønskede Oplysninger for saa vidt angik Ringkøbing, Stadil og Nissum Fjorde; medens Udvalget for Limfjordens Vedkommende indhentede Oplysninger fra Fiskerikontrollen. Af de tilvejebragte Oplysninger fremgaar det, at Grundejerne saa at sige over alt hævde deres Aalegaardsret; kun paa mindre Strækninger af Fyen og paa en Del af Sjællands Østkyst samt i Ringkøbing, Stadil og Nissum Fjorde, er det ikke Tilfældet. Derimod bliver Retten hævdet paa meget forskellig Maade; paa de fleste Steder tillades intet som helst Fiskeri; nogle Steder maa dog Kroge benyttes; Bundgarn; Torskeruser og Vaad skulle holde sig i en Afstand af 20 indtil 100 Favne fra de udsatte Aalegaarde, Aaleruser betydeligt længere borte.

Efter at Udvalget derpaa i en Række af Møder havde drøftet Sagen, fremsatte Udvalget i Maj Maaned d. A. et Forslag til Sagens Ordning, der i det væsentlige fulgte den i Aalegaardskommissionens Forslag angivne Vej, idet Forslaget, uden at gøre Indgreb i Grundejerens Ret til at drive Fiskeri efter blank Aal med Aalegaarde og Aaleruser paa sin Kyststrækning, aabner Adgang for andre til at drive dette Fiskeri under Kysterne, saavel hvor Kystejeren ikke benytter sin Ret som, hvor dette er Tilfældet, uden for visse bestemte Afstande fra Kystejernes Redskaber. Dette Forslag, der med nogle Ændringer fremtræder som § 6 i Kommissionens nedenfor aftrykte Forslag til Lov om Saltvandsfiskeri, er i sin Helhed tiltraadt af et Flertal af Kommissionens Medlemmer, medens de øvrige af Kommissionens Medlemmer have indtaget Særstandpunkter til flere eller færre Dele af Forslaget. Om dettes Enkeltheder saavel som om de forskellige Mindretalsstandpunkter henvises til de Forslaget ledsagende særlige Bemærkninger.